

I A Ca 1123/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Małgorzata Mazurkiewicz –Talaga

Sędziowie: Mariola Głowacka

Ryszard Marchwicki

Protokolant: st.sekr.sąd. Kinga Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2020r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. K. i P. K.**

przeciwko **K. K.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 października 2019r , sygn. akt XII C 438/16

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a/ w pkt.I w ten sposób, że powództwo oddala;

b/w pkt. III w ten sposób, że kosztami sądowymi obciąża powodów w zakresie dotychczas przez nich poniesionym oraz zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego 7217zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

2. zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego 11 151zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Mariola Głowacka Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Ryszard Marchwicki

I A Ca 1123/19

UZASADNIENIE

Powodowie, M. K. i P. K., wnieśli o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kwoty 130.716,09 zł z odsetkami ustawowymi od 22 lutego 2016 r. do dnia zapłaty . Wskazali, że jest to równowartość prac opłaconych przez powodów, a nie wykonanych przez pozwanego .

Następnie, w piśmie procesowym z dnia 24 października 2017 r doręczonym pozwanemu dnia 30 listopada 2017 r. rozszerzyli żądania domagając się zapłaty kwoty 142.017 zł z odsetkami ustawowymi od 22 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

Konsekwentnie wnosili o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych .

Pozwany, K. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)- (...)wniósł o oddalenie powództwa, zgłosił zarzut potrącenia kwoty 133.246,19 zł i domagał się zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7217 zł /k.99/. Twierdził, że wykonał wszelkie umówione między stronami roboty budowlane, użył, na żądanie powodów, droższych materiałów, zwiększających uzgodnioną pierwotnie cenę, a także wykonał uzgodnione z powodami roboty dodatkowe, natomiast powodowie nie zapłacili całości ostatecznie umówionego wynagrodzenia ze względu na brak środków.

Wskazał, że roszczenie powodów jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego określonymi w art. 5 k.c.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego, solidarnie, na rzecz powodów kwotę 142.015,84 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie: od kwoty 130.716,09 zł od dnia 22 lutego 2016 r., a od kwoty 11.299,75 zł od dnia 30 listopada 2017 r. do dnia zapłaty każdej z tych kwot.

W pozostałej części powództwo oddalił , a kosztami postępowania obciążył w całości pozwanego .

Podstawę rozstrzygnięcia sądu I instancji stanowiły następujące ustalenia i rozważania prawne:

Strony zawarły dnia 23 czerwca 2014 r. umowę o roboty budowlane polegające na wybudowaniu domu jednorodzinnego wraz z garażem dwustanowiskowym /k.17- 19- kserokopia umowy/. W §2 umowy strony wskazały, że przedmiot umowy zostanie wykonany zgodnie z dokumentacją projektową stanowiącą integralną część umowy, a w §3 stwierdziły, że szczegółowy zakres prac /kolejnych etapów/ i termin ich realizacji „określają załączniki do umowy”.

Żadnych załączników do umowy strony nie sporządziły.

Ponieważ w dacie zawarcia umowy powodowie nie posiadali pozwolenia na budowę strony ustaliły, że rozpoczęcie robót budowlanych nastąpi w terminie 14 dni od uzyskania tego zezwolenia na budowę.

Decyzja Starosty (...) z zezwoleniem na budowę została wydana w dniu 14 listopada 2014 r.

Wartość robót budowlanych strony uzgodniły na kwotę 450.000 zł w czym mieściły się również koszty materiałów budowlanych. Ustaliły więc wynagrodzenie ryczałtowe.

Kwota ta została określona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez pozwanego i przedstawionego powodowi .

Wynagrodzenie miało być wypłacane stopniowo, po zakończeniu kolejnych etapów prac i po przedstawieniu faktur VAT za prace wykonane na każdym etapie. Strony nie sporządziły żadnych aneksów, ani załączników do umowy / bezsporne/.

Powód i koordynujący budowę pracownik pozwanego P. B. byli kolegami i znali się od wielu lat /k.383- 386- zeznania świadka P. B., k.626- zeznania powoda/ wobec czego czynili następnie uzgodnienia ustne dotyczące robót dodatkowych, użycia materiałów lepszej jakości niż przewidywał to projekt budowy i czasu wykonania określonego rodzaju robót.

Ponieważ powodowie częściowo finansowali budowę ze środków pozyskanych z kredytu bankowego sporządzili dla banku harmonogram robót, który to harmonogram podpisał też kierownik budowy P. J. zaangażowany uprzednio przez pozwanego /k.21- 22- kserokopia harmonogramu bez daty/.

Bezsporne było że pozwany tego harmonogramu nie podpisał.

Kierownik budowy P. J. sporządził też, kosztorys wskazujący koszty robót na kwotę 400.000 zł w wymaganej przez bank formie, czyli ze wskazaniem dat wykonania poszczególnych robót /k.23- 25- kserokopia kosztorysu/, a następnie został, na żądanie banku, sporządzony w dniu

6 listopada 2014 r. szczegółowy kosztorys na kwotę 395.611,54 zł /k.31- 39- kserokopia kosztorysu wraz z pismem pozwanego/.

Roboty rozpoczęły się 30 grudnia 2014 r. i były kontynuowane do 14 grudnia 2015 r. /k.113- 120- kserokopia dziennika budowy/.

Łącznie wartość robót budowlanych wykonanych przez pozwanego, z wliczeniem prac dodatkowo zleconych o wartości 15.256,78 zł brutto /k.14 tej opinii i kosztorys prac dodatkowych- zamiennych przy opinii/ wynosiła, według cen z końca 2015 r., **437.681,82 zł** brutto /k.12 opinii biegłego A. R., oraz kosztorys prac wykonanych dołączony do opinii/

Bezsporne jest, że powodowie zapłacili pozwanemu następujące kwoty na podstawie wystawionych przez niego faktur VAT:

- 50.000 zł /f-ra 00008/06/2014- k.52, k.53- potwierdzenie przelewu z 26.06.2014 r./,
- 50.000 zł /f-ra 00006/01/2015- k.54, k.55- potwierdzenie przelewu z 20.01.2015 r./,
- 20.000 zł /f-ra 00007/01/2015- k.56, k.57- potwierdzenie przelewu z 20.01.2015 r./,
- 105.000 zł /f-ra 00006/03/2015- k.58, k.59- potwierdzenie przelewu z 9.03.2015 r./,
- 125.000 zł /f-ra 00007/04/2015- k.60, k.61- potwierdzenie przelewu z 13.04.2015 r./,
- 50.000 zł /k. 65- potwierdzenie przelewu z dnia 26.07.2015 r. ze wskazaniem jego tytułu „roboty budowlane C. działka (...)” bez podania numeru faktury/,
- 50.000 zł /k.66- potwierdzenie przelewu z dnia 18.08.2015 r. ze wskazaniem jego tytułu „prace wykończeniowe budynku na działce (...) C.” bez podania numeru faktury/,
- 10.000 zł /k. 67- potwierdzenie przelewu z dnia 20.08. 2015 r. ze wskazaniem jego tytułu „prace wykończeniowe C. działka (...)” bez podania numeru faktury/,
- 50.000 zł /f- ra 0007/06/2015- k.62, k.63- potwierdzenie przelewu z 15.12.2015 r./.

Łącznie powodowie zapłacili więc pozwanemu **510.000 zł**/50.000+ 50.000+ 20.000+ 105.000+ 125.000+ 50.000+ 50.000+10.000/ za roboty wynikające z pisemnej umowy stron jak i za roboty dodatkowe uzgodnione w czasie trwania budowy.

Z dokumentacji projektowej dołączonej przez strony do umowy jako jej integralna część /k.17- §2 umowy/ wynika, że umową objęty był szerszy zakres robót niż tzw. „stan surowy zamknięty” wskazywany przez pozwanego.

Umowa, z uwzględnieniem dokumentacji projektowej stanowiącej element tej umowy, zobowiązywała pozwanego do wybudowania budynku mieszkalnego z podstawowym wykończeniem opisanym w projekcie tzn. również z

malowaniem ścian, licowaniem ścian płytkami ceramicznymi, wykończeniem podłóg, oraz tzw. białym montażem / k.13 i 16 opinii biegłego A. R./.

Pozwany nie wykonał umówionych robót budowlanych o wartości 142.286,31 zł brutto według cen z 31 grudnia 2015 r. /k.13 i 14 opinii biegłego A. R., oraz kosztorys prac niewykonanych stanowiący załącznik nr.2 do tej opinii/.

Nie wykonał więc umowy w tym zakresie i powinien powodom zapłacić tę kwotę.

Brak jest, w tej sytuacji, podstaw do uwzględnienia zarzutu potrącenia i zarzutu naruszenia przez powodów zasad współżycia społecznego.

Oświadczenie powodów o odstąpieniu od umowy z dnia 1 lutego 2016 r. /k.83/ nie było wprawdzie skuteczne na podstawie wskazanej w oświadczeniu, bowiem w § 11 umowy nie został ustalony czas wykonania robót budowlanych i nie uzgodniono harmonogramu tych prac, ale jednocześnie z pisma pozwanego z 29 stycznia 2016 r. /k.82/ wynika, że powodowie nie udostępnili mu kluczy do budynku, a nie przekazanie mu kluczy do dnia 6 lutego 2019 r. będzie traktował jako odstąpienie od umowy.

Zastrzegł też, że będzie się domagał zapłaty kwoty 109.000 zł za wykonane już prace nie objęte umową.

Z tych działań stron wynika, że nie chcą kontynuować zawartej umowy o roboty budowlane i uznają, że przestała ona obowiązywać.

Z wyżej ustalonych okoliczności wynika, że w/w umowa o roboty budowlane nie została przez pozwanego wykonana i pozwany nie zamierzał jej wykonać, dopóki mu powodowie nie dopłacą żądanej kwoty.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów i opinii biegłego A. R. z dnia 1 lutego 2019 r. /plik w niebieskiej okładce przy IV tomie akt/, a także zeznań biegłego /k.623- 624/.

Opinia, w połączeniu z zeznaniami biegłego jest przydatna dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem rzeczowo odpowiada na pytania zawarte w zleceniu, jest wyważona, a także pozbawiona błędów logicznych i wewnętrznych sprzeczności. W swych zeznaniach biegły opinię w pełni obronił.

Zeznaniom świadków zawnioskowanych przez powodów: B. Z. /k.361- 363/, D. S. /k.360-361/, M. W. /k.381- 382/ i W. C. /k.382- 383/ sąd dał wiarę w takiej części w jakiej były zgodne z zakresem prac wykonanych, lub nie wykonanych określonych w opinii biegłego- świadkowie ci nie orientowali się co do treści umowy stron i uzgodnień między nimi.

Wniosek o dowód z zeznań świadka J. K. powód cofnął.

Zeznaniom świadków zawnioskowanych przez pozwanego: P. B.- koordynatora budowy /k.383- 386/, S. C. /k.416-418/, K. J./k.418/, M. F. /k.419- 421/, M. R. (2) /k.421-422/, P. J.- kierownika budowy /k.379- 381/ i K. W. /k.518-520/ sąd dał wiarę w takim zakresie w jakim nie były sprzeczne z opinią biegłego i dokumentami przyjętymi za podstawę ustaleń.

Zeznaniom stron /k.159- 161 i k. 624- 625- zeznania powodów

k.161- 162 i k.625- zeznania pozwanego/ sąd dał wiarę w takim zakresie w jakim nie były sprzeczne wzajemnie ze sobą, oraz z pozostałym materiałem dowodowym przyjętym za podstawę ustaleń.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Umowa o roboty budowlane zawarta między stronami dnia 23 czerwca 2014 r. w §2 wskazuje, że przedmiot budowy zostanie wykonany zgodnie z dokumentacją projektową /k.17/. Dokumentacja projektowa była więc znana stronom umowy przy określaniu wynagrodzenia w wysokości 450.000 zł.

Zgodnie z art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związane z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu, oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 648 k.c. umowa o roboty budowlane powinna być stwierdzona pismem, a wymagana przez właściwe przepisy dokumentacja stanowi część składową umowy.

Bezsporne jest, że strony umowy wskazały w niej wynagrodzenie ryczałtowe, a nie wynagrodzenie kosztorysowe.

W §14 umowy strony zastrzegły, że wszelkie zmiany i uzupełnienia treści umowy mogą być dokonywane wyłącznie w formie pisemnej /k.19/.

Dlaczego powodowie i pozwany nie zawarli żadnego aneksu do umowy, lecz powód dokonywał wszelkich ustaleń co do zmian projektowych, zakresu robót dodatkowych i łącznej ceny tych robót dodatkowych wyłącznie ustnie ze swoim kolegą świadkiem P. B. nie sposób było wyjaśnić w toku postępowania.

Pozwany w swych zeznaniach potwierdził, że P. B. działał w tej kwestii za jego wiedzą i zgodą należy więc przyjąć, że wartość robót dodatkowych, lub robót wynikających ze zmian zatwierdzonego projektu /np. ogrzewanie podłogowe w części budynku/ powinna zostać dodana do wynagrodzenia ryczałtowego.

Powodowie wykazali, że za roboty dodatkowe zapłacili łączne 60.000 zł.

Twierdzenia świadka P. B., jakoby ta kwota dotyczyła wyłącznie robocizny bez kosztów materiałowych /k.384/ nie znalazły potwierdzenia w w/w opinii biegłego A. R., który wartość robót dodatkowych- zamiennych określił na kwotę 15.256,78 zł brutto.

Pozwany nie wykonał wszystkich ustalonych w umowie robót, a wartość tych niewykonanych robót wynosi 142.286,31 zł, według cen z 31 grudnia 2015 r. Ponieważ powodowie zapłacili pozwanemu całość ustalonego w umowie wynagrodzenia ryczałtowego, czyli 450.000 zł, a nadto 60.000 zł za roboty dodatkowe- łącznie 510.000 zł należy przyjąć, że uzgodnione wynagrodzenie zapłacili w całości.

Pozwany, mimo to, nie wykonał wszystkich robót budowlanych w umówionym zakresie i nie wykona ich już bez żądanego dodatkowego wynagrodzenia wskazanego w zarzucie potrącenia.

Powinien, w tym stanie rzeczy, zwrócić powodom koszty robót nie wykonanych mimo obowiązku umownego.

W sytuacji, gdy zarzut potrącenia kwoty przewyższającej wartość wynagrodzenia ryczałtowego i robót dodatkowych był oczywiście bezpodstawny pozwany powinien zapłacić, solidarnie, na rzecz powodów, między którymi funkcjonuje ustawowa wspólność majątkowa małżeńska, kwotę 142.286,31 zł i to na podstawie art. 471 k.c. skoro obie strony per facta concludentia odstąpiły od umowy o roboty budowlane, a odstąpienie nie jest skutkiem okoliczności za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności.

Powodowie ponieśli szkodę w w/w wysokości, bowiem zmuszeni są zlecić wykonanie zastępcze zaniechanych przez pozwanego robót wobec czego pozwany powinien im zrekompensować szkodę wyżej wskazaną kwotą.

Wezwanie do zapłaty kwoty 130.716,09 zł w terminie 3 dni pozwany otrzymał listem poleconym- priorytetowym, wysłanym 15 lutego 2016 r. /k.84 i 85/.

Od 22 lutego 2016 r. roszczenie to było więc wymagalne i od tej daty zasądzone od niego odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 476 k.c. w związku z art. 481§1 i 2 k.c.

Co do kwoty 11.299,75 zł, czyli kwoty rozszerzonego roszczenia, to pełnomocnik pozwanego otrzymał pismo procesowe wskazujące to żądanie na rozprawie dnia 30 listopada 2017 r. Roszczenie w tej części było więc wymagalne od tej daty i powodom należą się odsetki za opóźnienie w płatności tej części roszczenia od 30 listopada 2017 r.

Koszty sądowe obejmują opłatę od pozwu w kwocie 7101 zł i koszty opinii biegłego w łącznej kwocie 3653, 21 zł / k.580/. W sumie jest to 10.754,21 zł- w zaokrągleniu 10.754 zł.

Powodowie wnieśli opłatę od pozwu w kwocie 6536 zł /k.16/ i wpłacili zaliczkę na koszty opinii biegłego w kwocie 3000 zł /k.561/ , a więc pozwany powinien im zwrócić 9536 zł (...)+3000/ z tytułu kosztów sądowych, a na rzecz Skarbu Państwa /Sądu Okręgowego w Poznaniu/ powinien zapłacić pozostałe koszty sądowe, czyli kwotę 1218 zł /10.754- (...).

Koszty zastępstw procesowych każdej ze stron wynoszą 7217 zł zgodnie z §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 223 października 2015 r. /Dz. U. z 2015 r. poz.1800/.

Pozwany powinien więc zapłacić powodom, solidarnie, kwotę 16.753 zł (...) + (...) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Podstawą prawną orzeczenia o kosztach postępowania jest art. 98§1 i 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany zaskarżając go w części dotyczącej zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kwoty 142.015,84zł oraz obciążenia go kosztami postępowania.

Apelujący podniósł zarzuty: błędnego ustalenia podstaw faktycznych rozstrzygnięcia oraz sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na dowolnym ustaleniu, że pozwany ponosi winę za niewykonanie umowy.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz obciążenie powodów kosztami zastępstwa procesowego pozwanego za obie instancje. Powodowie wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie dotyczącym treści zawartej przez strony umowy, przebiegu i zakresu prac wykonywanych przez pozwanego oraz ich wartości i w tym zakresie ustalenia te jako poprawne Sąd Apelacyjny w całości przyjmuje jako własne, co czyni zbędnym ponowne ich przywoływanie .

Trafne natomiast okazały się zarzuty podniesione w apelacji pozwanego w zakresie błędnego ustalenia, że pozwany nie zamierzał realizować umowy z dnia 23.06.2014r , uzależniając podjęcie dalszych prac od wcześniejszej zapłaty przez powodów żądanej kwoty z tytułu tzw. prac dodatkowych oraz że pozwany ponosi winę za jej niewykonanie. Ustalenia i wnioski sądu I instancji w tym zakresie pozostają w oczywistej sprzeczności z treścią pism jakie skierował pozwany do powodów w dniach 8 i 29 stycznia 2016r . Niewątpliwie między stronami powstał spór, czy i w jakim zakresie został zmieniony w porozumieniu ze świadkiem P. B. zakres wykonywanych przez pozwanego prac oraz , że w związku z tym pozwany domagał się zapłaty za wykonanie dodatkowych w jego ocenie prac , nie objętych w umowie pisemnej . Z uwagi zaś na to, że powodowie kwestionowali, że takie prace zostały wykonane , pozwany wstrzymał się z podejmowaniem dalszych prac. W reakcji na pismo pełnomocnika powodów z 21 grudnia 2015r pozwany w piśmie z dnia 8 stycznia 2016r wyraził bezwarunkową gotowość przystąpienia do realizacji dalszych prac . W ramach dalszej korespondencji, powodowie w piśmie z dnia 14 stycznia 2016r uzależnili przekazanie mu placu budowy od bezwarunkowego zaakceptowania przedstawionych mu propozycji w zakresie etapów i terminów wykonania wskazanych robót. Powodowie w przedstawionych nowych warunkach kontynuowania prac domagali się również zastrzeżenia na ich rzecz kar umownych w wysokości 200zł za każdy dzień zwłoki. Nie może budzić wątpliwości to, że przedstawione pozwanemu nowe warunki w istocie stanowiły propozycję zawarcia nowej umowy

na całkowicie nowych zasadach. Umowa pierwotna z dnia 23.06.2014r nie zawierała bowiem określenia ani etapów robót , ani terminów ich realizacji, a tym bardziej strony nie ustanowiły w niej obowiązku zapłaty kar umownych w razie opóźnień w realizacji prac , co jest zrozumiałe w sytuacji gdy terminy te nie zostały nawet w sposób przybliżony określone. Zwrócić też należy uwagę na to, że również harmonogram prac przedstawiony na potrzeby kredytowania budowy przez bank miał charakter nieprecyzyjny, zaś pozwany nigdy nie został z nim zapoznany.

Pozwany nie akceptując zaproponowanych mu nowych warunków umowy wyraził mimo to w piśmie z dnia 29 stycznia 2016r wolę kontynuowania budowy nie uzależniając w żaden sposób podjęcia robót od wcześniejszego dokonania zapłaty za prace , które w jego ocenie nie były objęte przedmiotem umowy. Wskazał tylko, że będzie dochodził swoich roszczeń w postępowaniu sądowym. W świetle treści zawartych w powołanej powyżej korespondencji stron brak było podstaw do dokonania przez sąd I instancji ustalenia, że to pozwany nie zamierzał wykonać umowy z 23.06.2014r., a co więcej dowodzi ona tego, że pozwany wyrażał gotowość przystąpienia do prac . To powodowie z nieujawnionych w tym postępowaniu przyczyn nie przekazali mu kluczy i nie udostępnili placu budowy we wskazanym terminie. Całkowicie dowolnym i nieuzasadnionym jest ustalenie sądu I instancji , że strony odstąpiły od realizacji umowy per facta concludentia , a odstąpienie nie jest skutkiem okoliczności za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności w myśl art. 471kc. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku brak jest jednoznacznych ustaleń jakie przesłanki zadecydowały o uznaniu, że to pozwany ponosi winę za to, że nie doszło do ukończenia przez niego prac budowlanych. Zaakcentować należy, że pozwany w odpowiedzi na wezwanie powodów z 21.12.2015r wyraził wolę kontynuowania budowy na dotychczasowych warunkach ,a w odpowiedzi na kolejne pismo stwierdził tylko, że nie przekazanie mu kluczy do budynku do 6.02 2016r będzie traktował jako odstąpienie od umowy o roboty budowlane, co w żaden sposób nie uprawniało powodów do odstąpienia od umowy , a tym bardziej do uznania przez sąd, że obie strony odstąpiły od umowy per facta concludentia. Prawidłowa ocena zebranego w tej sprawie materiału dowodowego nie daje podstaw do ustalenia, że pozwany ponosi winę za niewykonanie umowy, albowiem to powodowie bez uzasadnionych podstaw uniemożliwili mu kontynuowanie prac , za które pozwany otrzymał już ustalone wynagrodzenie . Zaproponowana zaś w piśmie z dnia 14.01.2016r treść nowych warunków realizacji budowy stanowiła propozycję zawarcia zupełnie innej umowy , której pozwany nie miał obowiązku akceptować w sytuacji, gdy strony nadal związane były postanowieniami umowy z dnia 23.06.2014r. Przyjęcie przez sąd I instancji , że to pozwany odpowiada na podstawie art. 471kc za niewykonanie umowy, w świetle zebranego materiału dowodowego nie znajduje uzasadnienia , dlatego uznając zasadność zarzutów podniesionych w apelacji pozwanego, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 par.1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo w całości jako bezpodstawne .

O kosztach postępowania przed sądami obu instancji orzeczono na podstawie art. 98 par.1 i 3 kpc w zw. z art. 108 par.1kpc obciążając nimi powodów zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Mariola Głowacka Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Ryszard Marchwicki